

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/95/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010301
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7623010301.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Kurečka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. júna 2024 v Košiciach, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.9.2023, sp. zn. 1T/46/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 13.9.2023, sp. zn. 1T/46/2023 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období najmenej od 1. októbra 2022 doposiaľ, mimo obdobia od mesiaca jún 2023 do 21.8.2023, kedy zabezpečoval osobnú výlučnú starostlivosť maloletého dieťaťa, v obci A. a obci C., okres D. E. F., ako otec maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, ničím neprispieval na jeho výživu, hoci uvedená povinnosť mu vyplýva z § 62 Zákona o rodine a jej výška bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3P 230/2020 zo dňa 30.4.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 9.8.2022 vo výške 100,- eur mesačne, ktoré bol povinný prispievať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky E. F., nar. X.X.XXXX, bytom A., D. G. E. XXX/XXX, čím mu na výživnom vznikla za uvedené obdobie podlžnosť najmenej vo výške 900,- eur, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávky pomoci v hmotnej núdzi, ani iné štátne dávky a pracoval ako živnostník.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný A. B.. V písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku uviedol, že sa zamestnal u A. a boli dohodnutí na určitej sume a na faktúre, avšak suma mu nebola vyplatená. Asi po týždni si našiel prácu vo firme H. D. – I.. Nakoľko majster bol na stavbe, nechal si tam svoje náradie s tým, že majstrovi povedal, že potrebuje ísť na daňový úrad. Uviedol, že ráno vošiel dnu a nakoľko mu zmizlo náradie, nemal ako pracovať. Hodnotu náradia odhaduje na 700,- eur. Ďalej oslovil majiteľku firmy pani D., že mu zmizlo náradie, viackrát jej aj osobne volal na jej firemný telefón, ktorý buď zdvihla alebo telefón vypla. Následne sa obžalovaný zamestnal v obci C. C. D., kde v období od 3.11.2022 do 17.11.2022 vykonával murárske práce komunitného centra. Jeho čistý príjem bol 538,72 eur a z tejto sumy následne poslal oprávnenej výživné. Teraz sa zamestnal vo firme J. D., K. XX, D. E. F. a dohodol sa s E. F., že celý dlh jej zaplatí.

K predmetnému odvolaniu obžalovaný pripojil aj zmluvu o dielu, ktorá bola dňa 01.11.2023 uzavretá medzi objednávateľom K. G. – konateľom spol. J. D., K. XXXX/XX, XXX XX D. E. F. a zhotoviteľom - obžalovaným A. B..

Podaním zo dňa 29.11.2023 sa k odvolaniu vyjadrila aj poškodená E. F., ktorá uviedla, že nesúhlasí s tým, čo obžalovaný A. B. napísal do svojho odvolania. Zo zmluvy, ktorú obžalovaný predložil spolu s odvolaním vyplýva, že pracoval necelý týždeň, nakoľko mu pán K. G. dal zálohu, a preto už do práce nenastúpil. Uviedla, že kontaktovala aj p. G., ktorý jej potvrdil, že obžalovaný už nepracuje u neho. Záverom uviedla, že od októbra 2022 až doposiaľ obžalovaný A. B. nič neuhradil a ani žiadnu dohodu medzi sebou nemali.

Krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre zákonné rozhodnutie vo veci.

Z výpovede obžalovaného A. B. z hlavného pojednávania je zrejmé, že výživné platil, avšak nastala situácia, kvôli ktorej výživné platiť prestal, pretože nemal prácu, a preto mu vznikol aj dlh na výživnom. Vykonáva murárske práce a naďalej je aj živnostníkom, pričom túto činnosť vykonáva na základe živnostenského oprávnenia. Murárske práce mal vykonávať aj pre obec C., avšak nakoľko mu nebola vyplatená suma 1.000,- eur, výživné nevedel uhradiť z dôvodu, že nemal peniaze. Od marca 2023 nikde nepracoval, tým nemal žiadny príjem zo živnosti. Príjem sa snažil zabezpečiť tak, že všade si hľadal prácu a chodil aj na úrad práce. Uviedol tiež, že ho živí priateľka, ktorá príjem má a on je vlastníkom 1/14 domu, kde žije, ktorý zdedil po rodičoch, a taktiež vlastní aj auto. Spoločnosti, v ktorých robil mu neplatili tak, ako boli pôvodne dohodnutí. K maloletému A. uviedol, že došlo uňho k zmene výchovného prostredia, nakoľko sa s matkou maloletého dohodli pred úradom práce, že maloletý bude cez týždeň uňho a cez víkend u matky. Dohoda sa však nedodržala, pretože maloletý je nepretržite u neho od mája 2023. S matkou sa dohodli aj na tom, že tá bude poberať prídavok a on mu nebude dávať žiadne výživné. Podľa tejto dohody on mal platiť cestovné do školy, oblečenie a stravu a matka výdavky súvisiace so školou. K svojim výdavkom na domácnosť uviedol, že hradí za elektrinu 50,- eur mesačne, za vodu 40,- eur raz ročne, poplatok za komunálny odpad vo výške 25,- eur na osobu a na stravu minie 200,- eur mesačne. V daňovom priznaní za rok 2022 mal vykázajú stratu, ale nevedel uviesť v akej výške. Zdravotné prekážky na vykonávanie inej práce nemá.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30.4.2021 sp. zn. 3P 230/2020-73 súd rozhodol o zmene výchovného prostredia u mal. A. tak, že sa mal. A. zveril do osobnej starostlivosti matky E. F. a obžalovanému určil vyživovaciu povinnosť vo výške 100,- eur mesačne, počnúc dňom 21.9.2020 do budúca, ktoré výživné je povinný platiť k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoj záver oprel najmä o výpoveď svedkyne E. F. z ktorej vyplynulo, že v období najmenej od 1.10.2022 až doposiaľ, mimo obdobia od mesiaca jún 2023 do 21.8.2023, si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi mal. A. B. A. obdobia od mesiaca jún 2023 do 21.8.2023 obžalovaný zabezpečoval osobnú výlučnú starostlivosť u mal. A. B., ktorú aktuálne znova zabezpečuje matka dieťaťa. Z ďalších listinných dôkazov mal okresný súd za nepochybne preukázané, že v uvedenom období obžalovaný mal vyživovaciu povinnosť voči synovi mal. A. B., ktorej výška bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3P/230/2020 zo dňa 30.04.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2022 vo výške 100,- eur mesačne, a túto povinnosť si vôbec neplnil, hoci mu v tom nebránila žiadna prekážka, pre ktorú by bolo

možné povedať, že obžalovaný napriek tomu, že mal vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej osobe, túto si nemohol z objektívnych dôvodov plniť. V rozhodnom období mal príjem z vykonávanej pracovnej činnosti u zamestnávateľa C. - D. Teplička, D. a je naďalej samostatne zárobkovo činnou fyzickou osobou a nebola zistená žiadna objektívna prekážka, ktorá by mu bránila vo výkone pracovnej činnosti, resp. činnosti na základe živnostenského oprávnenia. Neplatením bežného výživného zo strany obžalovaného na mal. A. B. za rozhodné obdobie bol teda preukázaný dlh na výživnom vo výške 900,- eur.

S poukazom aj na ďalšie listinné dôkazy dospel okresný súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák., lebo svojím konaním naplnil skutkovú podstatu uvedeného prečinu po stránke subjektívnej i objektívnej. Takto preukázaným konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení vyživovacej povinnosti, pričom obžalovaný si neplnil túto vyživovaciu povinnosť od 01.10.2022 až doposiaľ, mimo obdobia od mesiaca jún 2023 do 21.08.2023.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 ods. 1 Tr. zák. Súd mu dal viackrát šancu na to, aby dodatočne zaplatil dlh na výživnom. Lehotu na zaplatenie dlžného výživného mu Okresný súd Spišská Nová Ves prvýkrát poskytol na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 09.08.2023, a to do nariadenia ďalšieho hlavného pojednávania (06.09.2023). Na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 06.09.2023 okresný súd znova poskytol lehotu na zaplatenie dlhu na výživnom (do 13.09.2023), pretože obžalovaný uviedol, že výplata mu ešte nedošla. Napokon sa hlavného pojednávania konaného dňa 13.09.2023 nezúčastnil, a preto ho Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom uznal za vinného a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejné zasadnutie Krajského súdu v Košiciach dňa 15.03.2024, na ktorom sa rozhodovalo o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1T/46/2023 zo dňa 13.09.2023 sa obžalovaný nedostavil, z toho dôvodu predseda senátu verejné zasadnutie odročil na deň 10.04.2024. Predmetného verejného zasadnutia dňa 10.04.2024 sa obžalovaný síce zúčastnil, avšak žiadal o predĺženie lehoty na zaplatenie o ďalších 10 dní, s čím súhlasil aj prokurátor krajskej prokuratúry. Dňa 10.05.2024 sa na Krajskom súde v Košiciach konalo ďalšie verejné zasadnutie, kde obžalovaný čakal na SMS správu od daňového úradu, pretože mu mali uhradiť sumu vo výške 880,- eur, ktorú mal v úmysle ihneď uhradiť oprávnenej E. F., preto verejné zasadnutie bolo znova odročené. Dňa 03.06.2024 bolo od oprávnenej telefonicky zistené, že dlžné výživné jej obžalovaný ešte neuhradil a navyše sa verejného zasadnutia dňa 5. júna 2024 ani nezúčastnil.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd dodáva, že bolo dostatočne preukázané, že aj napriek opakovaným sľubom za strany obžalovaného doposiaľ ani dodatočne si tento nesplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi, a tak premárnil svoje šance, ktoré mu poskytol tak prvostupňový, ako aj odvolací súd. Obžalovaný mal pracovné možnosti, ktorými mohol dosahovať príjem na plnenie vyživovacej povinnosti. Na základe takto zistenej dôkaznej situácie preto konanie obžalovaného je možné posudzovať ako ľahkovážný postoj k svojej povinnosti, ktorú opakovane neplnil riadne a včas.

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného A. B.. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom okresný súd správne pri ukladaní druhu a jeho výmery prihliadol na osobu obžalovaného, na jeho osobné pomery a spôsob spáchania skutku, jeho následok a rovnako aj na pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností a taktiež na to, že sa skutku dopustil v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. U obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Okresný súd správne dospel k záveru, že u obžalovaného A. B. sú splnené zákonné podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi, ktoré

viedli okresný súd k uloženiu nepodmienečného trestu, lebo jedine uložený nepodmienečný trest odňatia slobody splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.